

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3070/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.II.623/2025/3. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (Dr. Nikula János Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: Dr. Nikula János) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Kúria Bfv.II.623/2025/3. számú végzése, a Pécsi Ítéltábla Bf.II.92/2023/76. számú ítélete és a Szekszárdi Törvényszék 3.B.140/2021/423. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] Az indítvány, annak kiegészítései és a támadott bírósági határozatok alapján az ügy lényege és az alkotmányjogi panasz előzményei az alábbiak szerint foglalhatók össze.
- [3] A Szekszárdi Törvényszék 2023. szeptember 13-án kelt 3.B.140/2021/423. számú ítéletével az indítványozót, mint I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés IV. fordulata és ugyanezen § (3) bekezdése], társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében [Btk. 184. § (1) bekezdés IV. fordulata], valamint felbujtóként elkövetett közveszélykeltés büntetében [Btk. 322. § (1) bekezdés]. Ezért őt – mint bünszervezeti elkövetőt – halmazati büntetésül 13 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre, 540 napi tétel, napi tételenként 20 000 forint, összesen 10 800 000 forint pénzbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte, továbbá vele szemben 10 242 440 forint erejéig vagyonekzást rendelt el. Egyidejűleg

felmentette az indítványozót az ellene [a Btk. 399. § (4) bekezdésének *a*) pontjába ütköző, és aszerint minősülő] pénzmosás büntette miatt emelt vád alól.

- [4] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség súlyosbításért, míg az indítványozó és védője felmentés érdekében élt jogorvoslattal.
- [5] A másodfokú bíróságként eljáró Pécsi Ítéltábla 2024. szeptember 23-án kelt Bf.II.92/2023/76. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét – több terhelt, köztük az indítványozó vonatkozásában is – megváltoztatta. Az indítványozónak az új pszichoaktív anyag tekintetében elkövetett cselekményét 1 rendbeli [a Btk. 184. § (1) bekezdés IV. fordulatában meghatározott és a (2) bekezdés *a*) pontja szerint minősülő] társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntették; míg az elsőfokú bíróság által közveszélyokozás büntetteként értékelt cselekményét 1 rendbeli [a Btk. 282. § (1) bekezdés *b*) pontja szerinti és a (2) bekezdés szerint minősülő] felbujtóként elkövetett bűnpártolás büntették; 2 rendbeli [a Btk. 371. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés *a*) pontja szerint minősülő] felbujtóként elkövetett rongálás büntette kísérletének és 5 rendbeli [a Btk. 371. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés *a*) pontja szerint minősülő] felbujtóként elkövetett rongálás vétségének minősítette, melyekből 2 rendbeli cselekmény kísérleti szakban maradt. Az indítványozó kiemelte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés alapján egészítette ki, illetve helyesbítette.
- [6] A jogerős ítélettel szemben az indítványozó védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt a Kúria Bfv.II.623/2025/3. számú végzésével elutasította, mivel a felülvizsgálatot törvényben kizártnak találta.
- [7] Az indítványozó a megsemmisíteni kért bírói döntések alaptörvény-ellenessége körében az alábbiakat adta elő.
- [8] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének a megsértését az indítványozó azzal indokolta, hogy az indítványozó ellen folyt büntetőeljárásban a bíróságok eljárása nem volt pártatlan, nem volt mentes a részrehajlástól, ezért a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 14. § (1) bekezdés *e*) pontjában foglalt kizárási ok megállapításának lett volna helye. Az indítványozó ezt a megállapítását arra alapította, hogy a bíróságok a büntetőjogi felelősségét mentő körülmények sokaságát hagyták figyelmen kívül, és ennek ítéleteikben indokát sem adták. Kifejtette az indítványozó a tényállással kapcsolatos észrevételeit is, majd hozzátette, hogy a konkrét ügyben a bíróságok rendelkezésére állt bizonyítékok alapján „egyetlen büntetőeljárásban sem történhetett volna meg a büntetőjogi felelősségre vonás” (2. indítványkiegészítés 30.

oldal). A Pécsi Ítéltábla mint másodfokú bíróság elfogultsága kapcsán az indítványozó kiemelte, hogy a bíróság a fellebbezési eljárás során értékelés nélkül hagyta a Szekszárdi Járásbíróság ítéletének alapját képező, a Szekszárdi Járásbíróság által jóváhagyott, de az indítványozó szerint iratellenes tényállást tartalmazó egyezséget, és az ítéleti tényállást az indítványozót mentő körülmények teljes figyelmen kívül hagyásával egészítette ki. A másodfokú bíróság elfogultságát alátámasztandó mutatott rá az indítványozó arra is, hogy a Pécsi Ítéltábla a Szekszárdi Törvényszékkel egyetemben egyáltalán nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy az „álvásárlásokkal összefüggő” jelentésekben foglaltakkal szemben nemcsak az indítványozó, hanem a II. rendű vádlott is érdemi védekezést terjesztett elő. Ugyanilyen kontextusban hivatkozott az indítványozó arra, hogy a Szekszárdi Törvényszék elutasította a védelem által megjelölt lehallgatási anyagoknak a tárgyaláson történő meghallgatására vonatkozó indítványt.

- [9] Az indítványozó szerint a tisztességes eljáráshoz való jog követelménye amiatt sem érvényesült a vele szemben folyt büntetőeljárásban, mert a vádhatóság nem indítványozta a nyomozó hatósággal titkosan együttműködő személy tárgyaláson történő kihallgatását.
- [10] Az indítványozó a fentiek okán az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdésének, vagyis az ártatlanság vélelmének a megsértését is megállapíthatónak tartotta, arra vonatkozóan további, önálló indokolást nem adott elő.
- [11] Az indítványozó úgy vélte továbbá, hogy a hatékony védelemhez való jogától is megfosztotta mind a Szekszárdi Törvényszék, mind pedig a Pécsi Ítéltábla azáltal, hogy a mellette szóló bizonyítékok sokaságát nem vették figyelembe. Ezen sérelme kapcsán ugyanakkor alaptörvényi rendelkezést az indítványozó nem jelölt meg és ilyen összefüggésben nem kérte az alaptörvény-ellenesség megállapítását és a bírósági határozatok megsemmisítését sem.
- [12] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát [Abtv. 56. § (3) bekezdés].
- [13] A befogadhatóság feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány az alábbiak szerint nem volt befogadható.
- [14] 3. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében alkotmányjogi panaszt az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés ellen lehet

előterjeszteni. A jelen indítvány alapjául szolgáló eljárásban a Kúria Bfv.II.623/2025/3. számú végzése az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében a bírósági eljárást befejező, és az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható döntésnek minősül.

- [15] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Az indítványozó jogi képviselője a Kúria támadott végzését 2025. szeptember 17-én vette kézhez, míg alkotmányjogi panasz indítványát a bíróság 2025. november 17-én (hétfőn) érkezett. Így az alkotmányjogi panasz határidőben előterjesztettnek minősült.
- [16] Részben tesz eleget az indítvány az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében a határozott kérelemmel összefüggésben rögzített feltételeknek. Az indítványozó beadványában megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (Abtv. 27. §) és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1)–(2) bekezdés]. Meghatározta továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálendő konkrét bírósági határozatokat, kifejtette érveit azok alaptörvényellenességéről, valamint kifejezett kérelmet fogalmazott meg a megsemmisítésükre.
- [17] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés értelmében az indítvány mindezek mellett abban az esetben tekinthető határozottnak és fogadható be, ha megjelöli az eljárás megindításának indokait és az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [b) pont]; továbbá indokolást tartalmaz arra nézve is, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel [e) pont]. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ilyen indokolás hiányában az indítvány nem alkalmas az érdemi elbírálásra {3075/2016. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [19]; 3231/2016. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [26]}.
- [18] Az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy ezen feltételeket a konkrét indítvány részben teljesítette. Az Alaptörvény indítványban felhívott rendelkezései köréből ugyanis az indítványozó nem adott elő alkotmányjogilag értékelhető, önálló indokolást Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdését érintően. Ezen alaptörvényi rendelkezés sérelmét az indítványozó egyéb sérelmeihez kapcsolódóan jelölte meg. Konkrét indokok és önálló, részletes okfejtés hiányában ezen indítványi elem érdemi vizsgálatának nem volt helye. Szintén nem volt helye érdemi alkotmányossági vizsgálatnak a védelemhez való jog megsértése kapcsán. Az indítványozó ugyanis ezen alapjogi sérelmet pusztán állította, egyedi érveléssel szintén nem támasztotta alá, emellett az indítványozó alaptörvényi rendelkezést sem jelölt meg és ilyen összefüggésben nem kérte az alaptörvény-ellenesség megállapítását és a bírósági határozatok megsemmisítését sem.

- [19] Az indítványozónak az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésére hivatkozása kapcsán az Alkotmánybíróság arra mutat rá, hogy ez az alaptörvényi rendelkezés a közigazgatási hatósági eljárás vonatkozásában fogalmazza meg a tisztességes eljárás követelményét, így a panasszal támadott bírósági határozatok és ezen alaptörvényi rendelkezés között nincs alkotmányjogi összefüggés. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint ennek következtében a panasznak ez az eleme érdemben szintén nem volt vizsgálható {3124/2017. (V. 30.) AB végzés, Indokolás [13]; 3542/2023. (XII. 21.) AB végzés, Indokolás [16], 3240/2024. (VI. 25.) AB végzés, Indokolás [15]}.
- [20] 4. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja továbbá az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen az Abtv. 27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint az Abtv. 29–31. § szerinti tartalmi követelményeket. Ezeket a feltételeket vizsgálva az Alkotmánybíróság az alábbi következtetésekre jutott.
- [21] 4.1. Az indítvány eleget tesz az Abtv. 27. § (1) bekezdéséből fakadó kritériumoknak, mivel az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette. Az indítványozó továbbá az alkotmányjogi panasz előterjesztésére jogosultnak tekinthető, és figyelemmel arra, hogy a megsemmisíteni kért bírósági határozat az indítványozó ellen folyt büntetőeljárásban született, nyilvánvalóan érintett is.
- [22] 4.2. Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának az is feltétele, hogy az indítvány a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30], illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [23] Az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben előadott kifogásait az Alkotmánybíróság az Abtv. 29. §-a alapján a következőképpen értékelte.
- [24] 4.3. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványai köréből a pártatlanság sérelmét több megközelítésben is állította.

- [25] Az indítványozói érvekkel összefüggésben az Alkotmánybíróság mindenekelőtt hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó bíróságok számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. A bíróság konkrét ügyben folytatott értékelő tevékenysége ezért nem lehet alkotmányossági vizsgálat tárgya. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3239/2015. (XII. 8.) AB végzés, Indokolás [16]; 3141/2016. (VI. 29.) AB végzés, Indokolás [31]; 2/2017. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [63]} Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]}.
- [26] Ezen következetes gyakorlatára is figyelemmel volt az Alkotmánybíróság, amikor az indítványozó kifogásait az Abtv. 29. §-a kontextusában értékelte. Annak eredményeként megállapította, hogy az indítványozó kifogásai kivétel nélkül az ellene folyt büntetőeljárásban a bíróságok által lefolytatott bizonyítási tevékenységgel kapcsolatosak. Az indítványozó ugyanis a bíróságok rendelkezésére állt bizonyítékok mérlegelése, értékelése, valamint előterjesztett bizonyítási indítványok elutasítása és bizonyítási indítványok előterjesztésének az elmaradása kapcsán fejtette ki aggályait. Mindezek az egyedi büntetőeljárásban folytatott bizonyítási eljárás bíróság által vizsgálható és megítélhető kérdései. Azok vizsgálata tehát a büntető ügyben eljáró rendes bíróságok hatáskörébe tartozik és így kívül esik az Alkotmánybíróság hatáskörén.
- [27] A támadott bírói ítéletekkel kapcsolatos indítványozói felvetésekkel összefüggésben az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza: az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés *d)* pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes

bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [11]}.

[28] Mindezeket figyelembe véve az Alkotmánybíróság jelen ügyben arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó nem vetett fel olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, illetve bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, amely az Abtv. 29. §-a alapján az indítvány befogadását és érdemi vizsgálatát indokolta volna.

[29] 5. Az Alkotmánybíróság mindezek okán az indítvány vizsgálata alapján arra a megállapításra jutott, hogy az nem felel meg az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságával szemben támasztott követelményeknek, és az alkotmányjogi panasz befogadását az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjaira figyelemmel visszautasította.

Budapest, 2026. július 7.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró